

Στις 5 Οκτωβρίου 2009 έγινε στη Βαρσοβία, στα πλαίσια των εργασιών του ΟΑΣΕ, συνέδριο που διοργάνωσε το Γραφείο Δημοκρατικών Θεσμών και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με θέμα τις φυλετικές διακρίσεις και την ανεκτικότητα.

Σκοπός της συνάντησης ήταν η επικοινωνία εκπροσώπων των ΜΚΟ και των κοινωνικών φορέων με τους Προσωπικούς Αντιπροσώπους της προεδρεύουσας χώρας του ΟΑΣΕ, που όπως είναι γνωστό φέτος είναι η Ελλάδα, προκειμένου να εκτιμηθούν τα ζητήματα ρατσισμού και η πρόοδος που έχει γίνει σε κάθε χώρα για την αντιμετώπισή τους. Τον Ελληνικό Εβραϊσμό εκπροσώπησε ο πρόεδρος του Κ.Ι.Σ. κ. Μ. Κωνσταντίνης, ο οποίος συμμετείχε στις σχετικές με τον αντισημιτισμό συνεδρίες. Οι εκπρόσωποι των ΜΚΟ συμμετείχαν σε συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης και σε επιμέρους ομάδες εργασίας, αντάλλαξαν απόψεις, έθεσαν προτεραιότητες και μετέφεραν με αμεσότητα στους Προσωπικούς Αντιπροσώπους την κατάσταση που επικρατεί στις χώρες – μέλη του ΟΑΣΕ.

Ο Προσωπικός Αντιπρόσωπος του ΟΑΣΕ για θέματα Αντισημιτισμού, Ραββίνος Αντριου Μπέικερ, στην εισήγησή του αναφέρθηκε ιδιαίτερα τον Τύπο και τα ΜΜΕ, τονίζοντας την ανάγκη να αντιμετωπισθεί το θέμα χωρίς να πληγεί η ελευθεροτυπία, μέσω της υιοθέτησης του βασικού ορισμού του αντισημιτισμού, που θέτει τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ της ελευθερίας της έκφρασης και των αντισημιτικών σχολιασμών. Ο κ. Μπέικερ τόνισε, επίσης, το θέμα της αντιρατσιστικής νομοθεσίας, η οποία, παρ' ότι ισχύει σε πολλές χώρες της περιοχής του ΟΑΣΕ, είτε δεν εφαρμόζεται, είτε παρερμηνεύεται, είτε δεν ενθαρρύνεται από τα κατά τόπους νομικά συστήματα. Χαρακτηριστικά αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, η δίκη του Κ. Πλεύρη για το άκρως αντισημιτικό βιβλίο του «Εβραίοι – Όλη η Αλήθεια» και η πρόσφατη αθώωσή του από το Εφετείο. Για την περίπτωση της Ελλάδας ο κ. Μπέικερ επεσήμανε ότι παρ' ότι η σχετική νομοθεσία ισχύει από το 1979, μόνο μία υπόθεση κατέληξε σε καταδικαστική απόφαση δικαστηρίου (εννοώντας την καταδική της εφημερίδας «Ελεύθερος Κόσμος» για άρθρο που ανέφερε «Δόξα τω Θεώ, ούτε 1.500 Εβραίοι δεν έχουν μείνει στη Θεσσαλονίκη»), γεγονός που καταδεικνύει ότι οι δικαστές είναι απρόθυμοι να βασίσουν τις αποφάσεις τους στον ισχύοντα αντιρατσιστικό νόμο.